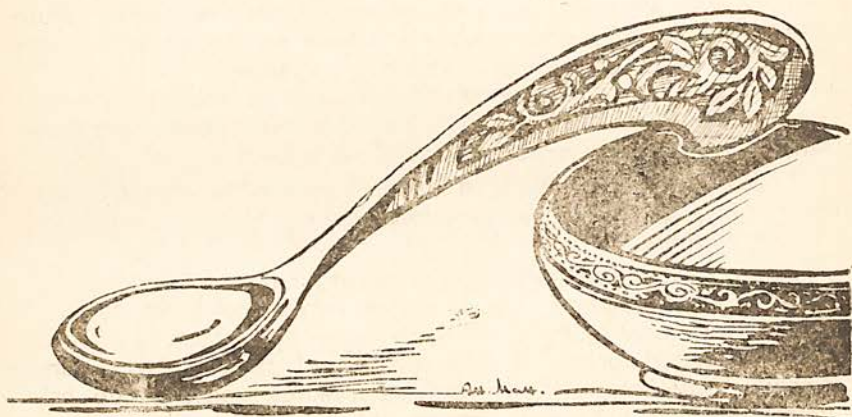

Какъ една дървена лъжица станала сребърна

(Приказка)

Едно врѣме имало една дървена лъжица, една много хубава дървена лъжица. На дръжката ѝ били изрѣзани красиви листа. Койго я видѣлъ, очудвалъ се. Дървената лъжица много се възгордѣла. Тя помислила, че може да служи за нѣкоя по-благородна работа, отколкото една обикновена дървена лъжица.

— Нима прѣзъ цѣлия си живогъ, — мислѣше тя, — ще трѣбва да служа въ кухнята и да помагамъ на слугитѣ и слу-

гинитѣ, когато се хранятъ съ супа отъ глинената паница? Нима азъ не съмъ цѣнна, колкото сребърнитѣ лъжици, които си мислятъ, че сж по-благородни и по-красиви отъ мене?

Тѣзи мисли не оставяха на мира день и нощъ дървената лъжица. Тя единъ день каза на господарката си:

— Не мога да изтрая повече! Смѣтамъ, че не съмъ направена за грубата кухненска работа. Азъ съмъ родена за друга, по-добра и по-благородна работа. Моля те, облѣчи ме въ сребро, като другитѣ сребърни лъжици и ме остави на голѣмата маса да я украсявамъ. Нима азъ не съмъ сжщо така красива като тѣхъ?

Госпожата, която бѣше много милостива, като чу молбата ѝ, занесе я на златаря, за да я посребри. Тя блѣсна! Тя стана много важна!

Оставиха я въ коша при сребърнитѣ лъжици и тамъ се чувствуваше, че е тъкмо на мѣстото си. Скоро започна да имъ говори на „ти“ и си даваше видъ, като че ли е отдавна истински сребърна лъжица. Тя не искаше да мисли за своето просто произхождение. Ала винаги се очудваше и не можеше